

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Hatalu v trestnej veci obvineného **B. Š.**, **pre trestný čin ublíženia na zdraví** podľa § 224 ods. 1 Tr. zákona účinného do 1. januára 2006, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom dňa 14. mája 2009 v Bratislave dovolanie obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo dňa 4. decembra 2007, sp. zn. 1 To/134/2007 a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **B. Š.** **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín zo dňa 25. septembra 2007, sp. zn. 4 T/149/2005, bol obvinený **B. Š.** uznaný za vinného z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1 Tr. zákona účinného do 1. januára 2006 (ďalej len „Tr. zákon“) na tom skutkovom základe, že

dňa 10. decembra 2004 v čase okolo 22:12 hod. ako vodič autobusu zn. K., na autobusovom nástupišti S., napriek nedostatočnému rozhl'adu začal na stanovišti č. 1 otáčať autobus v smere na hlavnú cestu I/78 a nezbadal chodca J. P., nar. X., ktorý mal vo zvýšenej miere požitú alkoholické nápoje a v tom čase kráčal smerom k autobusu a potom ako poškodený padol na zem, ľavými zadnými kolesami prešiel po jeho dolnej časti tela, čím poškodenému J. P., nar. X. spôsobil: zlomeninu panvových kostí, zlomeninu ľavého predkolenia, úrazový šok, krvácanie do oblasti panvy a brušnej dutiny, na zranenia ktoré dňa 11. decembra 2004 zomrel.

Za to mu bol podľa § 224 ods. 1 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere troch mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 58 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona odložený na skúšobnú dobu podľa § 59 ods. 1 Tr. zákona v trvaní osemnásť mesiacov.

Krajský súd v Žiline uznesením zo dňa 4. decembra 2007, sp. zn. 1 To/134/2007, podľa § 256 Tr. poriadku účinného do 1. januára 2006 zamietol odvolanie obvineného ako nedôvodné. Krajský súd preskúmajúc napadnutý rozsudok v rozsahu stanovenom § 254 ods. 1 Tr. poriadku účinného do 1. januára 2006 dospel k záveru, že okresný súd vykonal všetky potrebné a dostupné dôkazy na zistenie skutkového stavu a tento potom správne, v súlade s Trestným zákonom právne kvalifikoval ako trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1 Tr. zákona. Rovnako tak okresný súd nepochybil ani pri ukladaní trestu obvinenému, ktorý napĺňa účel trestu v zmysle § 23 ods. 1 Tr. zákona.

Proti vyššie citovanému uzneseniu krajského súdu podal obvinený B. Š., prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. P. M., dovolanie z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. i/ Tr. poriadku. Naplnenie uvedených dovolacích dôvodov videl obvinený v tom, že súdy nevyhodnotili dôkazy spôsobom, aký vyžaduje zákon. Zaoberali sa iba dôkazmi, ktoré svedčili v jeho neprospech a neskúmali dôkazy, ktoré boli v jeho prospech. Nesprávne a v rozpore so zákonom tak interpretovali aj svedecké výpovede svedkov J., P. a Ing. H.. Obvinený poukázal na to, že znalec nepotvrdil, že by sa jednalo o otáčanie autobusu, a preto ani nemohol porušiť predmetné ustanovenia zákona o premávke na pozemných komunikáciách. Aj pri zvýšenej pozornosti nemohol, aj vzhľadom k vytvorenému tieňu, vidieť poškodeného, ktorý k autobusu prichádzal z takej strany, ktorá nemohla byť v jeho (obvineného) zornom poli. Obvinený bol napokon toho názoru, že sa v spise nenachádza jediný zákonný dôkaz, ktorý by jednoznačne preukazoval, že by svojím konaním zaviniť čo i len z nedbanlivosti dopravnú nehodu.

Vzhľadom na uvedené obvinený navrhol, aby najvyšší súd zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu a tomuto prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K podanému dovolaniu obvineného sa písomne vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Dolný Kubín, ktorá uviedla, že obvineným namietané skutočnosti nenapĺňali dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. i/ Tr. poriadku. Navrhla preto, aby najvyšší súd podľa § 382 písm. c/ Tr. poriadku odmietol dovolanie ako nedôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. poriadku) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. poriadku), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. poriadku), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny

opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. poriadku), ale súčasne aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. poriadku (§ 382 písm. c/ Tr. poriadku).

Podľa § 385 ods. 1 Tr. poriadku dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. poriadku dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,

Uvedené dovolacie dôvody spočívajú na porušení ustanovení Trestného poriadku, ktorými sú obvinenému priznané práva obhajoby ako aj ustanovenia o spôsobe vykonávania dôkazov pred súdom.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. poriadku rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Výkladom vyššie uvedeného zákonného ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. poriadku možno dospieť k jedinému záveru a to, že dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia. Preto pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. poriadku je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa.

Dovolanie, ako mimoriadny opravný prostriedok, je určené k náprave v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych chýb, ale nie k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého alebo druhého stupňa. Tieto nemôže dovolací súd dopĺňať ani naprávať.

Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorých správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže hodnotiť) bol podradený

pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. poriadku.

Obsah konkrétne uplatnených dovolacích námietok musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. poriadku.

Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, hoci v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. poriadku.

Dovolacie námietky obvineného B. Š. sa vôbec nedotýkali právneho posúdenia zistených skutkov, súdom nezákonne vykonaných dôkazov ani zásadného porušenia práva na obhajobu, ale naopak, priamo a konkrétne spochybňovali skutkové závery súdov prvého a druhého stupňa.

Skutok vymedzený v rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín zo dňa 25. septembra 2007, sp. zn. 4 T/149/2005, ktorý nebol žiadnym spôsobom modifikovaný uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 4. decembra 2007, sp. zn. 1 To/134/2007 bol v súlade s Trestným zákonom správne posúdený ako trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1 Tr. zákona.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolacích so zreteľom na uvedené nesplnenie podmienok dovolania podľa § 371 Tr. poriadku dovolanie obvineného B. Š. odmietol na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 14. mája 2009

JUDr. Juraj K l i m e n t, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová